

NOTA

Tots els que vulgan rebreces Setmanari de L' IGNORANCIA p' es corréu poden escriure directament à sa Direcció, en viant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRICCIÓ.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous
Plaça de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

ORGÀ Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 "
Un any..... 2'60 "
Números atrassats..... 0'10 "

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓN Y REDACCIÓN: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca..... 3 mesos.... 0'85
..... 1 any.... 3'25
Dins España..... 3 mesos.... 1'00
..... 1 any.... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evitá plets y questions.

SES DESDITXES DE MADÒ JUANA.

(ACABAMENT.)

Moltes son, amals ignorant, ses reflexions que vos podria fè respècte d'aquells infelisses que tenen sa desgracia de volè sortí de malsdecaps entregant s'hazienda en mans d' algun cap-vèrjo, com heu fè Don Gimenez, que ja coneixeu. Aquest pobre seño, avesat desde s'infancia à disfrutá de totes ses comodidades, que si no duya cotxo era perqu'estimava més doná ses faves à n'els pobres y estirarsé ses cammes per gosá de més salut, ara se veu à tení que valersé d'els amichs per podè menjá qualche mica; y tal vegada no estiga lluñy es dia qu'el vejèm morí à l'Hospital.... Y, ¡tot per una donació!...

Però no vuy parlà d'axò que mos distreuria de s'assunto nòstro, y tan mateix voltros no vos esmenau, y per consiguent no faria més que rentá es cap à s'ase. Passém, pues, à madò Juana.

Jò pensava que sa presència de Don Gimenez m'hauria alliberat d'es compromís en que me tenian ses disputes de mestre Jòrdi amb madò Juana; però com aquesta es cabessuda, y al pareixe un molt mal criada, no se mogueren de sa cadira y esperaren qu'aquell s'en anás. Apenes tornárem està totsòls, mestre Jòrdi me digué:

—Un' altre de ses desgracies que me abruma à causa de sa llengo de sa méua dòna, es sa mala educació d'els infants. Ella se queixa molt d'axò, però no té en conta qu'ella mateixa n'es causa. Els méus fiys, ja desde petits, no han sentit de sa boca de sa mare més que paraules grosseres, flastomies y mal-diccionis, y com es natural, encare no saben señarsé y ja li tornan lo que reberen. ¿Tròba, vostè, que axò té res de estrañ? Ydò, bé; vat'aquí sa méua dòna cèntant à tots els missès del mon, qu'els seus fiys la maltractan. ¡Com si la Justicia pogués adressá amb un dia lo qu'ella ha torsut amb tants d'años!

—Basta, mestre Jòrdi, basta. Conech

que sa rabó vos sòbra. A n'axò s'hi ha de posá remey. Vos, madò Juana, m'heu contat moltes desgracies, però sempre m'heu amagat sa principal, qu'es sa que teniu dins vos mateixa. Vos llamentau de no podè fé entrà en civella à n' es vòstro hòmo y à n' els fiys, però may vos queixau de no podè dominá es vòstro còr. Pues bé: aprovaue de consegui axò y veureu com es vòstro espòs y els vòstros fiys mudarán de viure. Si vos estau tan bruta, jcom voleu rentá els altres? ¿No compreneu qu'axò es materialment impossible? Per arribá à tení pau amb sos altres, es menesté primé tenirla amb si mateix. ¿Com voleu podè conduí es vòstro hòmo per bon camí si amb so cariño y afabilitat no li feys agradable sa vida honrada de sa familia? ¿No heu sentit à dí que sum y mala cara trèuen sa gent de casa? Ydò, procurau qu'à cavòstra no hey haja may sum negre ni cares farestes, y veureu com es vòstro hòmo no cercará cases esternes. Madò Juana, desenganauvós; familia sense amor no es familia. Allá ahont no hey ha amor no hey pòt havè felicitat. Els fiys d'un matrimoni sense pau, son casi sempre fiys malscriats, y Deu Nòstro Señor, que volgué fè de sa familia un planté de còrs y un jardí d'ànimis, quant per falta de reguin amorós, els còrs se sécan y ses ànimis se pèrden, ecsigeix un riguros conta à n'els hortolans, que son els espòsos.

—Senoret, (esclamá madò Juana). Vostè predica com un sant; però, àper ventura jò he nascut per sofrí els mals-tractos d'aquest, sense badá barres? Jò'm record que quant me vaitx casá, ma-mare em digué: «Juanita, tots dos vos casau nu mateix dia; que sa téua sia sempre sa derrera.»

—No seria mala bestiassa sa vòstra mare, y que 'm perdon allá hont es, (li vaitx contestà totduna per escusá sa res-pòsta de mestre Jòrdi, que ja estava més encès qu'un pebre de cirereta recordant-sé de sa séua sògra). Sense haverla cone-guda, desd' are puchi assegurá que seria tan desgraciada com vos, per no volè re-cordá lo que Deu mana à tota dòna casada.

—Y qu' es lo que Deu mos manà?

—Sa cosa més senzilla: que visquèm subjepte à s'hòmo. Si s'observas aquest precepte, si ses dònes no s'empeñassen, amb sa séua vanitat, à volersé igualà a n'els hòmos, casi tots els matrimonis mal avenguts serian una bassa d'oli. Si sa dòna, antes que tot, aprengués d'esse dòna, es es dí, essè s'àngel de sa familia, que per axò li ha donat Deu els dons naturals de dulsura y bellesa que s'hòmo no té, tot estaría acabat. Diu un refran que com un no vol, dos no se barragan; y axò es una veritat qu'acusa à casi totes ses dònes que se portan mal amb sos marits, perqu'es ben cert que si elles en lloch de fé es gall y trère sa llengo, callassen y sofrissen amb pa-ciència els defectes d'els seus espòsos, y després amb dulzura y cariño procuraressen apolí lo aspre y adressá lo torsut, sa pau reynaría en la familia y seria ben raro s'hòmo que tart ó prest no rego-neixques ses séues faltes, y tornás à n'és bon camí....

Aquí arribava jò de sa méua *perorata*, quant madò Juana, no sé si en veritat ó si perque no podia sofrí ses méues il·lissons, digué que s'en anava à ca-séua per arreglá es diná.

Quant vaitx quedá totsòls amb s'homo, li vaitx dí:

—Veys, mestre Jòrdi, no tota sa culpa es de sa vòstra dòna. Si vos sabesseu essè hòmo, axò es, si vos quant veys que sa vòstra dòna, escitada p' es mal esperit, vos vol reñá ó insultá, en lloch d'alsá sa ma per pegarli l'alsavau fins à n' es vòstro front per señarvós en nom del Pare; si en lloch d'alsá es cap per fogí de sa casa l'aixecasseu per mirá al Cèl, ahont estan Deu es vòstro Pare, y Maria Santissima sa vòstra Mare, ó fis-sasseu sa vòstra vista en algun Sant-Cristo que vos enseña à sofrí, veurlau com totes ses vòstres disputes s'acaba-rifan en ménos d'un mes. Sé que parl à un hòmo que se té per cristia, y per axò m'atreveisch à parlà d'aqueixa ma-niera. Vos sou un hòmo à ne qui no falta es temps per goñá un bon jornal; y prò-va d'axò ses tres ó quatre hores que

cada dia perdeu dins es cassino ó sa taverna, ó conversant amb qualsevol que venga à cavòstra. ¿Per què, pues, no heu d'aprofitá p' es vòstro bé y p' es de sa familia, un pòch d'aquest temps tan preciós que perdeu? ¿Per què quant vos axecau d' es llit no procurau que sa vòstra dòna y els infants compleixcan com à bons cristians? ¿Per què no podeu dedicá mitja horeta per anà à ohí una missa? ¿Heu pensat may amb sos moltissims de bens espirituals y temporals que s'assistència à n'aquest sant Sacrifici produheix à n'els pares de familia?... ¡Ah! mestre Jordi, que de còses vos podrà dí si es temps m'ho permetés, y veuriau que no es estrañ si rebeu mal pago d' els vòstros fiys y maltractos de sa dòna, quant vos pagau tan malament à n'Aquell que vos ha donat el ser, que vos mantén... y vos sufreix!

—Don Tòni; vostè ara'm fà recordá de quant anava à escòla qu' es mestre sempre mos deya: «sa Missa cada dia y el Rosari tots els vespres umplen ses cases d' una pau y felicitat que sòls comprenen els qui practican tan santes devicions.» Y no sòls axò mos deya sinó que mos bi anava acostumant acompañantmoslì sempre que podia.

—Ell sabeu que n' hi ha de còses bones que les sabem d' els Mestres, però qu' els vicis mos fan olyidá, fins que vé un dia que per carambola mos recordám d' elles, y llavò estimantlès en lo que valen procurám posarles en pràctica!

—Ah! si seño. Lo qu' es jò, me crega, ara m' he resolt à fé lo qu' aquell bon homò m' enseñá, porque vostè m' ha ferit à n'es viu.

Així continuarem breus moments parlant des gran bé que pòt fé un bon mestre d' escola que sab despreciá ses hèfes, riayes ó bramuls d' aquells que los desprecian y en fan objècte de burla porque no saben comprendre sa séua gran misió, y luego mos despedirem quedant jò molt satisfet d' havè pogut posá pau à una familia després de més d' un any d'incomodarmè.

Despuys-ahí, dijòus, vaitx anà à l'Hospital per visitá els malalts, (conforme tench de costum, y Deu no m' ho tenga en retrèt) y conequent que n' hi havia de nous, me vaitx dirigi à un llit d' hont sortian grans jamechs y me tròp frente à frete de madò Juana qu' estava feta una llatze, tota plena de còps blaus y escarrinxades.

—Qu' es estat axò, madò Juana?

—Som molt desgraciada! (me contes-tà amb una veu que casi no la sentian.)

Per no ferla cansá me vaitx dirigi a una mònja que l' assistia, y me contà qu' es demà havia tengut questions amb s'homò. Ella n' hi volgué dí quatre de fresques y ell li rompè quatre costelles y li fé quatre escarrinxades, y li rebassà quatre manats de cabeyas.

Es temps que sa mònja m' ho esplica-va arribaren els metges y tractaren de curarle.

—Aquí hey ha fractura de s' humero, (digué un;) serà precis tayarli es bras.

—Ca, no seño! (li vaitx respondre fent sa mitja;) jò coneix sa complecció d'aquesta dòna. En lloch de tayarli es bras serà molt milló que li tayan un' altre cosa.

—¿Quina cosa? (me preguntaren tots admirats.)

—Sa llengo; (los vaitx respondre ben serio.)

Còm podeu pensá, tots se posaren à riure; però quant los vaitx havè contat lo que passava, convengueren en que sa méua proposta no estàva tan fòra de lloch còm parexia à n' es principi.

—Quantes madò Juanes no haurian de plorà els desprècis d' els marits y sa perdició d' els infants, si se feyan acur-sa sa llengo per algun d' els metges que tant abundan à ses parroquies y ses iglesies.

J. F.

Dins l' ampla mar d'amor ahont sempre es negan los còrs qu' hey van y capificades pegan, també hey nedà el meu còr.

—De vos, Maria augusta, Verge pura, qu' allà està tota plena de ternura no es dirigeix à mi cap fletxa d' or?

Si d' impures passions el fort oratge s' en du el meu bot y estorba el meu viatge que va ben dirigit

Mare clement; perque no feys que cessan y seguirà ma nau los qui travessan el vòstro mar, encés mon esperit.

Dins aquest mes obriu ampla badia per podè arribà à pòrt, dolsa Maria, feyshí mon bot entrar; y quant dins vòstron pòrt jò prenga entrada y l' ancè prop de Vos haja deixada podré en el Cèl per sempre disfrutar.

A. T.

NOTICIES

trètes d' un dietari mallorquí del sigle passat relatives à les funcions fetes à Mallorca en celebritat de la presa y conquesta d'Orá.

(ACABAMENT.)

Vuy dia 27 al convent de St. Francesc bey ha haguda comunió general de tots los estudiants escotistes. A la tarda en Montision bey ha haguda una processó *intra claustra* ahont han assistit tots los enagistes, Doctors Suaristes, congregants y estudiants actuals y han cantat Tedeum ab música. Feya la capa D. Jusep Pueyo Pre., Tresorer y Canonge y li feya Diaca D. Nicolau Burdils Pre. y Canonge. Després d' acabat el Tedeum ha dita una oració llatina molt elegant el Sr. Jusep Reus estudiant suarista.

Vuy à la tarde circa les 4 à St. Cristofol de la Bossaria en casa del Sr. Lluch Pons alies de la Meca, actual mestre de guayta lo any present, se ha dat un espléndido sopar à tots los esclaus mòros al mitx del carrer, à costa de dit mestre de guayta.

Dit dia à la tarde ha sortit un altre carro triunfal de la casa de D. Beatriu Sales V. Marquesa de Bellpuig, ahont anavan los següents personatges, tots ximples de cases de cavallers, que no serveixen sino de divertiment del poble. Anavan dits babays vestits uns de dònes altres de homens, ço es: en Pere del Marqués y en Toni To, vestits de dòna; en Gereni Nay y en Llorensòto, també de dòna; en Biel Racó vestit de bruxa. En Xirimechs y n' Escanelles vestits de indios: en Baldat y en Xeremendinga vestits d' arlequins y després alguns müsichs y altres homens que governavan dits ximples. Feyan una representació molt vistosa.

Dit dia à les Ave Maries tornaren à fer salve los bastions y les campanes à repicar, engengueren les alimares y circa les 8 surti de Santa Fe d' els Calatre-

ES MES DE MAITX.

Quant veix del Maix l' encant y la verdura, renaix en mí l' amor y la ternura
per la Mare-de-Deu;
y els cantars bells que en dolsa melodia el mon catòlic canta per María
examplen les aletes del còr meu.

Cuberts els camps se veuen de floretes, fresques y hermoses, plenes de gotetes,
de rohada d' els matins.
Quant el sol surt los ibri les poncelles y agrahides del tot li donen elles aromes y perfums de los més finos.

Munta el Sol en el Cèl, y d' allà envia colors à mils demunt les flors del dia,
tot el mon alegrant.
Torrents de llum que vòlan per los ayres y mesclanhi les flors ses doises flayres la bellesa del Mes van augmentant.

Los jardiners del mon cullen rosetes cascays, clavells, y dalias, y violetes dins son jardí frondós,
y en fan corones y guirnaldes belles per dú d' els Temples Sants dins les capelles y per mostrár à María sos amòs.

Pitxers hermosos los altars compònen y hermosos cants per dins l' espai ressonan que pujan cap al Cèl;
amb los seu prechs mesclats les animetes humils li envian de virtuts floretes qu' han renascut dins lo seu còr faèl.

Y un mantell blau ne fan brufat d' estrelles que teixiren de gracia mil doncelles plenes del amor sant.
Y en lo cap de la Verge es veu posada una corona amb cent brillants brufada que son còr amorós va fabricant.

vins una pulida moxeganga que feren los manestrals *hoc modo*. Anava devant en Toni Benebene à cavall souant el clari; després dos esclaus cristians vestits à la espanyola, à peu portant una atxa encesa, després tretze esclaus mòros, à peu, fermals p'el còll ab cadenes y uns cordons de seda ab que arrossegavan el cap de Mahoma; després venian altres dos esclaus cristians à peu ab atxa encesa; després venian 4 tinent del Mestre de guayta à cavall demunt 4 mul que duyan 4 cadenes una cada un fermades al cap de Mahoma; després venia el Mestre de guayta ricament vestit coalcant dalt un cavall blanch, ab sa vara en la ma y en la dreta una espasa desembaynada acompanyat de quatre esclaus cristians à peu ab atxa encesa vestits à lo militar; després venia un manestral coalcant dalt un ase, vestit de Turch ab una bandera blava y mitjes llunes pintades; després seguian un capitá y tinent vestits de turcs demunt ases ab atxa encesa. Després venian una companyia de manestrals també demunt ases ab atxa encesa vestits de turcs y color gròch; després altre tinent y capitá y 50 manestrals del mateix mòdo y color blau. Altre ab 50 de color morat, tots de la forma d'els primers montats demunt ases y atxes enceses. Després venia un manestral vestit de mòro molt pulit representant à Bigotillos Rey que fonch d'Orà coalcant demunt un mul acompanyat de 4 turcs que anavan à cavall y feyan paper de Baxans, cada qual vestit del color de la trópa; després venia un manestral que feya paper de Mestre de camp y 6 timbals que el seguian. Anava vestit à lo militar ab un bastó de general en la mà. Després seguian 50 manestrals vestits de granaders ab bèca peluda à cavall dalt ases ab divisa blava. Derrera d'estos venia el tinent y lo alferes ab una bandera vermeilla ab les armes de la Ciutat al mitx y à cada cantó pintat un lleó. Després venia altre capitá à cavall y 50 manestrals demunt ases ab bèca de granader y divisa vermella, detrás de estos son tinent y alferes ab bandera blava, pintades les armes del Regne de Mallorca. Després venia altre capitá à cavall y altres 50 del mateix mòdo ab divisa gròga y detrás son tinent y alferes ab bandera morada ab les armes d'Aragó. Després venia altre capitá à cavall y altres 50 del mateix mòdo ab divisa morada y detrás son tinent y alferes ab bandera gròga ab les armes del Rey. Tots los qui coalcavan dalt ases duyan un atxa encesa en la mà y los qui anavan à cavall duyan espasa en mà y una estafeta à peu ab l'atxa. Després venian 3 à cavall y el del mitx vestit de vermey y los altres un vestit de morat y lo altre de blau, ricament vestits ab plomes al capell y 6 estafetes à peu ab atxes enceses qui los acompanyaven. Després venian los Buëns y 6 timbals tots à cavall, després

un carro triunfal ahont anavan musichs y molts de representants qui donavan gust. Era de veure lo pulit qu' havíen enramats los ases y los més duyan per tapa-anques ó manta el rebosillo de la seuva mestressa. Hey hagué curiós que regá alguns carrés ab ori de somera, y era un gust senti la bramadissa que feyan los ases.

Vuy dia 29 dits, al Rl. Convent de St. Domingo à les 9 del matí ha vingut la Real Audiència, Regent, Fiscal y Al-gutsir major y assentats que son estals en les cadires de la part de Santa Catalina de Sena se ha trèt à N.º Sr. patent y se ha cantat p' el P. Prior de dit Convent un offici ab música. Mes han manat los SSrs. Jutges que à dit offici assistissten tots los Jutges inferiors, Advocats, Notaris, Escrivans, Procuradors, Porters, algotsins y per últimi tota la malehida canalla de gent maldita del Clot de Cort. Tenia temó la gent que dita Iglesia de Sant Domingo no s'en entrás ó no caygués, vejent que estava plena de gent dolenta.

Vuy dia 2 Agost de dit any han concorregut à la Iglesia de Sta. Clara tots los manestrals qui concorregueren à la coalcada demunt dita, y han feta comunió general; y el Sr. Bisbe los ha dat la Comunió, que certament es estada una funció molt pia.

Vuy à la nit se ha desperat un castell de foc que se ha fet dins mar demunt botes devant el Mirador de la Llonja. Durá el disparo circa de 3 hores. Era un pler veure la multitud de gent qui aná à veure los focs, puis de la punta del cap Enderrocat fins à la fortalesa de San Carlos estava tota esta ribera plena de gent. Fonch molt de veure y doná molt de gust à n' el poble.

Vuy dia 5 Agost dit any en el Rl. Convent de Sant Domingo se han celebrades les exequies per les ànimes de los qui moriren en la presa de Orà *hoc modo*. En mitx de la Iglesia se ha fet un molt alt túmulo de 3 ordres de botes tot cubert de friseta negre y demunt, un conventual tapat de vellut negre ab coxi y demunt un capell, espasa y bastó. A dit túmulo entre atxes y ciris cremaván cincents y vint llums, dich 520. Lo altar major y les tribunes colaterals estavan aximataix cubèrtes de frisetas negres ab molts de ciris encesos. Concorregué à esta funció el Sr. Comandant, Regent, Intendant y Retgidors, el Sr. Bisbe y el Capitol. Digué la misa D. Gabriel Sales y Berga Canonge y li feu Diaca D. Nicolau Sales y Berga Canonge son germá. Acabat lo offici digué una oració fúnebre molt elegant en llatí el Dr. Juan Roig Acolit que doná molt de gust al auditori. Al Cel los vejem. Amen.

Es copia

PEP D' AUBEÑA.

* *

XEREMIADES.

Hem lletgit el llibre *Harmonia entre la Ciència y la Fé*, publicat p' el Pare Miquèl Mir, es nostre sabi compatrioci de la Compañía de Jesús, y no podém menys de vanagloriarmós al veure que es un país nostre el qui ha escrit còses tan belles y tan foudes còm conté. Aquest llibre hauria de corre en mans de tothom y no hey hauria d' havé cap persona de una mica d'il·lustració que no'l sabés de memòria còm el Pare Nostre y no'l tenugués en es lloch més honorific y visible de sa seuva llibreria.

Recomanám sa seuva adquisició à tots els nostros lectors.

* *

Mes de xexanta anys havia qu'estavam sentint es sò raro de sa campana majó de Sant Jaume; per lo mateix aplaudim còm es degut es qu' al cap y à la fi s'baja remediat aquest mal amb sa benedicció d'una campana nova, que si no li han plaït els doblets serà bona, sonarà bé y durará molt.

S'esquerdarsé ses campanes no dependeix de si la tòca sa tramuntana ni de si li tiran un barret calent, ni d'altres ximpleses que mos contan còm à capasses de fé aquest mal: dependeix de si dins sa lliga amb que l'han fusa hey han posat tota aquella cantitat de metal de valor que reclama per essè bona, y de si ha estada ben fusa.

Ara fàlta fé lo mateix amb sa campana gròssa d'Alaró, y amb dues ó tres petites de La Mercè.

* *

Aquesta setmana hey ha hagut tres ó quatre desgracies de carros qu' han passat per demunt personnes. ¿Quin dia serà aquell que aturarán es corre per dins Ciutat?

* *

Se suplica à qualsevol persona que se consider essè l'amo de dos bultos que varen deixá à s'hostal des carré d'en Fiol, n.º 8, d'aquesta Ciutat, que se present à sa major brevedat à retirarlós y li serán entregats donant ses señes.

* *

A sa papeleria de Can Tous, plassa de Cort, núm. 14, devant La Sala, hey ha una gran variedat de Globos per fires, festes y altres devertiments, de 6, 8, 10, 12 1/2, 15, 25 y 50 palms d'alsada, à u'els preus de 4, 8, 12, 18, 26, 60 y 200 reals. Son fets de papé de seda superior y amb so nou sistema que son fabricats es casi impossible que se pegin focs ni que cayga sa metxa es temps qu' està encesa.

També s' hi trobará un complet surtit d'aparatos de focs artificials aproposit per penjà à sa boca d'els globos, bengales y couets de tots colòs.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 31 de Maitx.

**LA SANTÍSSIMA TRINITAT
Y NOSTRA SEÑORA DEL AMOR HERMÓS**
Coranthonres.—Acaban en el Socós.

Costums.—Comènstan ses festes de carré. Sa de avuy es à sa Gerreria.

Esemérides.—1750. Se publicà un pregó de ordre de la R. Audiencia pena de 500 lliures prohibint que ningú de qualsevol grau, estament o condició que fos, pogués jugar al jòch de l'auca, y el Sr. Bisbe també posà pena d'escomunió à qui jugaria à tal jòch y que dins tres dies baix de les mateixes penes entregassen les auques y bolletins à los rectòs de les parròquies. Cèrtament que sonch una cësa molt acertada puis se era profanat tant este maldito jòch en Mallorca que totes les señores per jugar à dit jòch destruïan les séues cases y tal volta per aquest motiu Deu estava irritat quantre de nosaltres puis en los diumenges y festes ningú apenes anava à les iglesies sino per oír missa y després à jugar al auca. Deu fassa que se olvit aquest jòch de los còrs de los mallorquins y mos don remey en les nostres necessitats.

Temps.—Regularment bò.

Signes.—Es sòl en Gèminis; sa lluna en Capricorni.—Els nins nats avuy serán recelosos; y ses nines trempallamps.

Dilluns 1 Juny.

S. PAU PREVERE Y S. SIMEON MONJO.

Coranthonres.—Comènstan à Sant Nicolau en sufragi de alguns difunts.

Esemérides.—1755. Fé aygo gròssa y pedra.

—1757. Fé bòdria tot lo dia.

Temps.—Comènsta à desxondirse sa calor.

Signes.—Es sòl en Gèminis; sa lluna en Sagitari.—Els nins qu'avuy naixquen serán baluets; y ses nines xemiròyes.

Dimarts 2.

S. MARCELÍ Y S. ERASME MARTIRS.

Coranthonres.—Segueixen à Sant Nicolau.

Esemérides.—1747. Morí el Sr. Marqués Gravina Mariscal de Camp dels Reyals Etsèrcits. Lo enterraren à Sant Domingo.

—1755. Va fé aygo gròssa, tròns, llamps y fortuna.

—1754. Va èsser Pasco del Esperit Sant y fé tròns y llamps y aygo gròssa.

—1756. Los inglesos tornavan à esser devant Menorca per defensá el Castell de Mahó. Los francesos volgueren assaltá el Castell y els inglesos volaren una mina y en moriren molts de francesos.

—1774. Se llevá el poder celebrar missa en el oratori de la Pau y en el de Sant Cristòfol de la Bolseria.

Temps.—Bò, si Deu ho vòl.

Signes.—Es sòl en Gèminis; sa lluna en Sagitari.—Els nins nats avuy serán guapos y bons per refidors; y ses nines honestes.

Dimecres 3.

SANT ISAAC MONJO Y SANTA CLOTILDE.

Coranthonres.—Acaban à Sant Nicolau.

Novenes.—Comènstan ses de Sant Onofre y del Santíssim Còr de Jesús.

Esemérides.—1750. Encara durava la epidèmia però ja no feya tant d'estrago.

—1755. Vent fortíssim.

—1758. Un granader del Regiment d'Africa ha mort un marinier genovés amb una enflenxada, dins el carré de la Mac.

Temps.—Perillan xubascos.

Signes.—Es sòl en Gèminis; sa lluna en Acuari.—Els nins que neixerán avuy serán vius còm à centelles, y ses nines llaminereres.

Dijous 4.

✠ CORPUS CHRISTI

Y S. FRANCISCO CARASCIOLI FUNDADÓ

Festividat del Corpus en la Catedral.

Novenes.—Comènstan sa de S. Antoni de Padua.

Costums.—Processó general en la Sèu. Avuy se solia trere la roba del Estiu.

Esemérides.—1750. Duravan les malalties y va fè tant de fret aquest dia còm si fos es Febré.

—1754. Va venir es Regent nou.

—1758. Dies Cala Manacor hey arribaren 3 bastiments de mòros. Volgueren fè un desembarch amb les llanxes y el torré tocà es còrn y ells fogiren. Dies la Porrasa hey havia un alt-i-e bastiment de mòros que havia donat cassa à dos llauts.

—1781. Feren les processons del Corpus sense gegants, dimonis, cavalls cotoners, ni ménos Sant Juan Pelós que portava el vestit de pell. L'ordre de privar esto era vinguda del Rey que no volia espectacles en les processons y llevaren també els encapironats, assortants y penitents.

—1758. Trobaren à s'Arenal tapat d'arena un hòmo mòrt amb 7 ferides en el pit. Se judica qu'es un tal Valent que tòvava en la Pescaderia.

Temps.—Perilla qualque rebunbada.

Signes.—Es sòl en Gèminis; sa lluna en Acuari.

—Els nins nats avuy serán fanés; ses nines coques blanes.

Divendres 5.

SANTS PACIFICH Y BONIFACI BISBES.

Festividat del Corpus en Sta. Eulalia.

Novenes.—Comènstan sa del Sagrat Còr de Maria.

Costums.—Antigament se solia fè à Sta. Eulalia una hermosa processó ab una bella fiedania.

Esemérides.—1750. Aquest dia y los tres següents fè tant de fret que tothom hagué de tornar trere les capes y posar-se d'hivern.

—1752. El Bisbe pretenia donar el canoniciat vacant per mòrt de Don Juan Martorell, à Don Nicolau Villalonga y Truyols porque deya qu'era lectoral; y el Capítol ha protestat y volta passar à fer elecció.

—1758. Han agafat un fusté y un soldat qu'anaven robant en sa nit per dins Ciutat. Robavan per dins tavernes y botigues de vendre. S'han escapats dos mes qui han presa garriga.

—1774. Surtint S. Illma. del Palau tocaren un combregar d'una pòbre dama y ell devallà del cotxo y feu el combregar, donant ordre als capellans d'bonò que la socorreguessen fins que fos adobada ó mòrta. De prònte li deixà dos duros.

Temps.—Cuart minvant à les 12:45 de la nit. Es perillós qu'avuy plòga.

Signes.—Es sòl en Gèminis; sa lluna en Piscis.

—Els nins qu'avuy neixerán serán sense frè; y ses nines estufades.

Dissabte 6.

SANT NORBERT Y SANTA CÁNDIDA.

Festividat del Corpus en Sta. Creu.

Costums.—Sa parròquia de Santa Creu sella à una hermesa y lluhida processó.

Esemérides.—1753. Havia cessat es mal temps però els mals de costat eran molts y molts los mòrts. En la vila d' Inca eran tants els malaltis que los bons no eran bastants per darlos ajuda. El Rector, Comu, Batle y Regidors resolgueren fer una novena y festa al gloriós Sant Sebastià nostrón Patró, y gràcies à Deu han cessat los mòrts en dita vila.

—A Soller mataren un hòmo à punyalades.

—1758. Per estingir el grèmi de carnícés ha fet pregonar la Ciutat qui volria arrendar l'abastó de la provisió de la carn y qui ménos hey diria la tendrà. Axò va desmayar los supèrbios carnícés y avuy la carn va anà à 4 sòds y el Bou à 2 sòds.

Temps.—Segueix s'amenaça d'aygo.

Signes.—Es sòl en Gèminis; sa lluna en Piscis

—Els nius qu'avuy neixerán serán fòrta de cama y ses nines encaradisses.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*M* es permès esperá *En Pere y sa mestressa?*

SEMBLANSES.—1. *En que guarda els dobles.*

2. *En que no menja.*

3. *En que s'el está ajeugt.*

4. *En que sòl prendre tou.*

XARADA.—*Pas-co.*

PREGUNTA.—*Ombra.*

CAVILACIÓ.—*Ginard.*

FUGA.—*Na Catalunya m' agrada perque tò es parla amòrós y sa boqueria d'enfòs y es nas de rata pinada.*

ENDEVINAYA.—*Un papé de xigarro.*

GEROGLIFICH

: B son jay! : tisis vol jah!

ESEMÉ.

SEMLANSES.

1. *En que s'asseblan unes botes à un teatre?*

2. *En un teatre à una estable?*

3. *En una estable à un convent de mònges?*

4. *En un convent de mònges à un hòmo?*

XARADA

Ma primera es una iglesia y es meu tot heu es també.

PREGUNTA.

Quina es sa cosa milló de sé, en tení oli?

CAVILACIÓ

FER CRUTA

Compondre amb aquestes lletres un llinatge

FUGA DE VOCALS.

M.str. B.rt.m.. B.rr.s

q..nt p.ss. s. m.ss..

n. fnt q.. d.. n. br.s

l. s. c.r. mb. n. e.r.

ENDEVINAYA.

Es propietat que mitx any de tira qual es temps es mes alegre he acudint es es meu amo aquest dia dupa y me penja.

(Ses solucions dissapte qui es el som vistas.)

30 MAITX DE 1885

Estampa de sa Viuda y fills d'En P. J. Gelabert